

[Tämä hetki kun hengität](#)

Heissan mun tarina on vielä aika pahasti kesken koska se on mun elämä ja mun elämä on kestänyt vähän yli 15 vuotta mutta siitä en ole varma kauan se vielä kestää kestäkö huomiseen sen saa nähdä. Olen siis 15v tyttö jolla ei oo kaikki hyvin voi voi ei kellää oo kaikki hyvin mitä mä valitan valitan siksi että mua ei kiinnosta pätjänvertaa saanko mä koskaan oikeenlaista apua mulle mutta jos jollain muulla on huono olla toivon että ne ihmiset jotka jaksavat hengittää jaksaisivat myös välittää ja auttaa.

Mun tarina olin onnellinen lapsi vanhemmat aina töissä olin mummin kanssa ja elämä kului kun olin pieni lähipiirissä tapahtui suuri onnettomuus joka vaikutti kaikkiin jopa minuun vaikka olinkin niin pieni mulla on ollut tosi hyvä elämä kavereita ja kaikkea mutta silti olen nyt masentunut. Nyt ajattelet taas miksi sitten olen masentunut ja valitan kultapieni minä en tiedä miksi olen masentunut ei tiedä lääkärit ei psykologit ei kukaan olisin voinut kuolla jo moneen otteeseen mieleni takia olen viiltänyt vetänyt lääkkeitä vähän liikaa ottanut alkoholia hyppinyt katoilla leikkinyt hengellä ja pelkään kertoa pahasta olostani koska olen alaikäinen minut laitettaisiin osastolle jos sanoisin kaiken mitä ajattelen olen ollut osastolla enkä halua takaisin käyn kerran viikossa psykologilla ja elän elämäni koska suurimmaksi osaksi pakko pian päätän peruskoulun ja toivon että elämäni paranee saisin uuden alun mutta aika saa miettimään jaksanko jaksanko elää tässä hetkessä ja hengittää. Saan apua saan tukea mutta silti koen ettei minusta välitetä vaikka tiedän hyvin että välitetään elämä on ristiriitaisuuksien viidakko elämä on paljon valintoja elämä on vuoristrata jonka elämän tapahtumat muovaavat jokaisella erillisiksi. Ehkä mäkin vielä joskus oon onnellinen? Mut nyt mä oon eksyksissä!

Haluan sanoa vain sen että muista välittää koska se voi olla jollekin juuri se miksi elää.